

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Deltagarna vid Nordisk konferens i Hurdal, Norge. Foto: Åsmund Kilde

Tack Norge!
Var med på releasefest! • Syskon emellan
Boktips

Från verksamhetsledaren

Få undgick det väl att vi i Sverige hade besök av USA:s president Barack Obama i början av månaden. Stor uppståndelse kring detta finbesök var det. Media rapporterade ständigt, flygplatser, trafiken och gator stängdes av. Många tusentals människor samlades längs trottoarerna där presidentens karavan av svarta bilar for fram. Somliga för att hylla den världskända och mäktiga mannen, andra liksom jag själv av nyfikenhet på den omtalade tillställningen.

Jag förundras över att det blir så pass stor uppståndelse, så många involverade, så många miljoner i kostnader, för en persons kortvariga besök. Är inte han trots allt bara en människa så som du och jag? Jo, bara en människa är han naturligtvis, förmodligen mer vanlig än omgivningen gärna gör honom till. Jag fantiserar om att kanske det skulle vara på detta sätt med människomassor på trottoarerna, somliga hyllandes och andra nyfiket iakttagande, om Jesus tågade in på gatorna idag, så som han en gång tågade in i Jerusalem. Det står i Bibeln att Jesus en dag ska kom-

ma tillbaka till jorden och att "Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet" (Luk 21:27). Nog låter det uppseendeväckande att han kommer ifrån skyn på ett moln, men ännu en gång blir det då, tänker jag besviket, en viss plats där han kommer och kan synas. Inte så att hela världen får uppleva honom, även vi långt upp i nord. Men kanske är det så att Jesus inväntat denna tid, och en tid till, då det just är fullt möjligt för världens alla hörn att samtidigt ta del av hans ankomst. Hela världens medier hade möjlighet att sända ut reportage om Obamas besök i Sverige. Skulle då inte världens medier vara intresserade och sända ut om en person med makt och härlighet kom från skyn på ett moln?!

Som du kan läsa om i denna tidning kommer Syskonbandet ha stor releasekonsert den 16 november. Att det då blir världsvid uppmärksamhet förväntar vi oss kanske inte, men att många av er då kommer, för att glädjas och stödja det gemensamma vi åstadkommit eller av nyfikenhet, hoppas vi på!

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2	Tro som spränger gränser	6
Releasehelg med konsert	3	Tuffa livsvillkor i Polen.....	7
Medlemsnytt.....	3	Boktips	8
Syskon emellan.....	3	Rapport från styrelsen.....	9
Välj nu, välj Jesus.....	4	Förundran – Maria G-B.....	9
Tack Norge!.....	4	Att övervinna våra hinder	11
		Redaktionsruta.....	12

Releasehelg med konsert

I november kommer Syskonbandets skiva finnas i vår hand och då blir det konsert och festligheter! Releasekonsert 16 november i Stockholm klockan 18.00 i Frälsningsarméns Kår393:s lokaler på Södermannagatan 44.

Entré 50 kr vilket kan förköpas hos Syskonbandet eller köpas i dörren. Passa på att ta en helg i huvudstaden, bjud med vänner och släktingar och kom! Det blir en glädjestund för Syskonbandet över att vi åstadkommit denna skiva och det blir ett bra tillfälle att få berättat för nära och kära om vår förening och tro som vi delar. Alla är hjärtligt välkomna och vi hoppas det blir riktigt många som kommer denna lördagskväll i november!

Efter konserten inbjuds du som medlem i Syskonbandet att fortsätta firandet tillsammans med de medverkande! Det blir festmiddag och trevligheter, även detta i Kår393:s lokal. Självkostnadspris 250 kr. Föranmälan krävs och antalet platser till middagen är begränsade så vänta inte med din anmälan!

Söndagen den 17 november

klockan 11.00 medverkar Syskonbandet också med sånger från skivan på gudstjänsten i S:t Clara kyrka i Stockholm. Alla välkomnas varmt till denna gudstjänst!

Missa inte att före septembers slut förbeställa skivor! Också genom att köpa och sprida skivan är du delaktig i vårt gemensamma projekt och att på ett fint och berörande

sätt vidga kunskapen om vår förening!

Välkommen med din anmälan för deltagande i releasehelgens festmiddag och med dina beställningar av skivan till Tina Hanson på Syskonbandets kansli.

Tina Hanson

Medlemsnytt

Nya medlemmar

Sigrun Antonsson, Göteborg
Marjatta Piippo, Torshälla

Ny stödjande medlem

Hjördis Mattsson, Storvreta

Syskon emellan

Hej alla eller "yassas" som man säger i Grekland!

Varje år brukar jag och min familj åka på semester till Grekland och ofta till Kreta. Mellan den 20-28 juli var vi på den norra delen av Kreta, i en stad som heter Georgiopolis. Efter lite tekniska problem så kom vi fram till vårt resmål. Georgiopolis är en vacker stad med mycket trafik men gästvänliga invånare. Ofta när vi är på Kreta så blåser det rätt mycket, vilket kan bero på att ön kallas för lejonets kula. Men även om det blåste mycket så var det varmt och härligt.

Det som också är häftigt med staden är att det finns en kallvattensjö utanför staden. När man går en strandpromenad så kan man få sig en chock när man plötsligt kliver i iskallt vatten. En eftermiddag bestämde vi oss för att gå till en av deras kyrkor, efter att ha gått upp

för berget och för en massa trappor så kom vi upp till kyrkan. Utsikten där är fantastisk då man ser hela staden medan solen går ner. Det som är häftigt med den här kyrkan är att man har begravt människor i genomskinlig sten. Efter en vecka fylld av god mat och dryck och sol och bad så längtar jag tills nästa år då jag förhoppningsvis kommer tillbaka till Kreta.

Gud välsigne er Syskonbandsvänner!

Pontus Nyman, Lund

Välj nu, välj Jesus

Det som jag nu vill berätta, inträffade för cirka 40 år sedan.

Hugo och jag bodde då i Täby. Vi skulle ringa till en bekant. Jag slog numret och kom in i ett samtal mellan två ungdomar. Trodde naturligtvis att jag slagit fel och la på luren. Slog numret en gång till och kom in i samma samtal. Även nu la jag på luren och försökte en tredje gång. Också nu kom jag in i ungdomarnas samtal, men nu tänkte jag: Detta är Gud som leder. Jag la inte på luren, utan började sjunga: Välj nu, välj Jesus och det för livet. En bättre vän kan du aldrig få. Blir han din vän i ungdomsåren är det givet, att Han är med till slut när du blir gammal, grå. Det var tyst en liten stund när jag slutat, men plötsligt sa killen:

Tänker kärringen frälsa oss?

Nej, sa jag, det kan jag inte, utan det är bara Jesus som kan frälsa. Så berättade jag om att jag har tre gånger kommit in i deras samtal

och att jag tror att det är Jesus, som kanske söker dem. Killen muttrade något som jag inte minns nu, men flickan, som jag under samtals gång fått höra, hette Lotta, hon blev verkligen fundersam. Jag uppmanade dem att tänka på detta, varpå jag sa: nu lägger jag på och hoppas att jag nu kommer till rätt person. Ja, nu kom jag rätt. Jag upplevde verkligen att Gud hade någon mening med detta. Det är viktigt att vi är lyhörda. Det har hänt flera märkliga saker, där jag fått fram en hälsning från Gud. Han har användning för alla. Det kan hända att vi får gå Herrens ärenden.

Hälsningar från Rut Ekström

Tack Norge, välkommen till Sverige 2015

Det var omväxlande och välorganiserade dagar vi fick uppleva på Nordisk konferens i Hurdal, en bit utanför Oslo, det var det många som gav uttryck för efter konferensen. Nu har vi gått varvet runt och konferensen har varit i alla de medverkande nordiska länderna. På konferensen gjordes en utvärdering och det beslutades att fortsätta arbetet på den inslagna vägen med att träffas vartannat år. Under årets konferens fanns det möjligheter utanför det vanliga programmet med seminarier, Gudstjänster och andakter till ett flertal aktiviteter som själva anläggningen Hurdal Syncenter erbjöd. Det fanns klättervägg, inomhuspool, utomhusbad, hinderbana uppe i luften

Anita Örum, Sverige och Ingvar Nevland, Norge talar under konferensen. Foto: Åsmund Kilde

mellan träd, gym, anpassat skytte med mera.

På hemresan samlades vi som skulle flyga via Arlanda en stund på Gardermoen's flygplats utanför Oslo och pratade om vad vi hade upplevt under konferensen.

Anita Örum: Det har varit en väldigt trevlig konferens, och inte bara trevlig det har varit en sådan fin gemenskap och många goda skratt! Jag upplevde också att alla uppskattade gemenskapen med varandra och att vi hade utbyte av de olika nationerna och vad de olika föreningarna gjorde för sina medlemmar. Vi var Syskonbandet från Sverige, KABB från Norge och K.A.B.B. i Danmark som var där och ett nytt inslag var gruppen från Polen som berättade om sitt land och hur de har det. Vi fick uppleva att det var stora skillnader. Och man kan bli ödmjuk inför sin egen

livssituation när man inser att det kan vara väldigt stora skillnader beroende på om man är född i Polen eller i något av våra nordiska länder.

Sedan tycker jag norrmännen hade det ordnat det väldigt fint genom att det ibland fanns alternativ och man kunde välja olika seminarier eller aktiviteter man kunde gå till. Det var roligt att vi var så många också, som flest var vi 109 stycken. Just nu känns det litet tomt när vi har lämnat alla våra vänner men det kommer ju en ny nordisk konferens om två år, 2015, och den blir i Sverige. Så nu har vi två år på oss att jobba fram någonting bra och vi har ju Norge som ett bra exempel att utgå från nu.

Rolf Eriksson: Det var på årsmötesdagarna som man gjorde reklam för den nordiska konferensen och jag blev förvånad för jag trod-

de att man skulle utse kanske fem representanter från varje land eller något liknande. Jag tänkte att det kan ju inte vara möjligt att vem som helst kunde få åka? Men efter litet funderande så anmälde jag mig och det var spännande att få åka med! Jag vill särskilt trycka på att det var väldigt väl organiserat, man hade tänkt på alla detaljer. Det var bra att det fanns sångböcker på punkt så jag kunde följa med och sjunga. Själva centret hade jag hört talats litet grand om innan och det var väldigt intressant att se deras tillgänglighetslösningar. Det var många intryck och en bra konferens avslutar Rolf.

Elsie Vigen: Jag tyckte det var speciellt roligt eftersom jag är norska. Det var en del människor med som jag kände sedan tidigare och det var roligt att träffa de på nytt. Jag har även gjort en del nya bekantskaper.

– Det var någon som du har gått i småskolan tillsammans med?

Ja, Kari Andersen. Vi gick på en internatskola för blinda barn innan kriget bröt ut. Hon är några år yngre än mig men jag kommer väl ihåg henne. Vi har hållit litet sporadisk kontakt och det var fint att få träffa henne igen.

– Du slog inte över och började prata norska igen?

Nej, de förstår svenska så bra, och om det var något enstaka ord de inte förstod så tog jag det på norska.

Arbetet med att hitta en lämplig plats och tidpunkt för nästa konfe-

rens i Sverige 2015 har redan påbörjats. Har du idéer är du som alltid välkommen att höra av dig till kansliet.

Ronny Gilderskär

Tro som spränger gränser

”Grensesprengende tro” var temat för nordisk konferens i Norge.

Kurt Hjemdal, som var med även på konferensen i Danmark 2009, hade både bibelstudier och predikan på detta tema.

Kurt är ursprungligen från Danmark och träffade en norsk ”jente” och har aldrig kommit över det som han säger och är sedan 1966 bosatt i Norge. Han har även varit i Sverige och predikat och pratar därför en skandinaviska som är lätt att förstå för såväl svenskar, danskar och norrmän.

Under en period jobbade Kurt som förlagschef på Lutherförlaget i Norge och hade då mycket med KABB att göra och kontakten har sedan tagits på nytt i samband med de nordiska konferenserna. Utifrån olika perspektiv om ”tro som spränger gränser” talade Kurt om hjärtats gränser, hur vi bemöter vår nästa och om att inte fastna i bitterhet, men även om tro över våra lands- och folkgränser. Efter bibelstudierna fanns det möjlighet till samtal med frågor och fördjupning. Kurt säger: Det har varit väldigt intressant efter bibelstudierna att ha dessa samtal och få höra hur danskar, svenskar och norrmän har deltagit i samtalet och kommit med

frågor och inlägg och jag känner att trots små skillnader så har vi det mesta gemensamt. För mig har det också varit berikande att träffa människor med synnedsättning, det har jag inte haft så stor erfarenhet av, både förra gången 2009 och nu har jag fått ta del av en verklighet som jag själv inte är i daglig kontakt med. Det har varit nyttigt. Det är fint att det finns sådana organisationer som KABB och Syskonbandet där människor blir bemötta och sedda efter sina egna villkor och behov.

Hela konferensen med Kurt Hjemdals bibelstudier och mycket mer finns att köpa på en **Daisyskiva** för 60 kronor. Hör av dig till kansliet om du vill beställa.

Ronny Gilderskär

Tuffa livsvillkor i Polen

Under Nordisk konferens för kristna synskadade i Hurdal fick vi ta del av hur vardagen kan te sig och vilka utmaningar man står inför som synskadad i Polen. I Syskonbandets tidning nr 10-2012 finns det en artikel om den Norska kristna stiftelsen "Trygt Ly" som driver en satsning de kallar "Tillsammans ser vi" som är en verksamhet delvis liknande den Syskonbandet och norska KABB driver idag fast i Polen. På detta seminarium var Robert Martyniak med oss via Internet direkt från hans hem i Polen så vi kunde få höra hans historia och hade möjlighet att ställa frågor till honom.

Robert berättar att han är 49 år och

i samband med en sjukdom när han var sex år blev han felbehandlad av en läkare. Han fick en spruta som slog ut större delen av synnerven och gjorde att han fick en deformerad skalle. Han har idag endast en liten synrest kvar och det är osäkert om han får behålla den. Han är gift och träffade sin fru på en blindskola där han var med i ett projekt.

Åsmund Kilde och hans fru Krysztyna (som driver "Trygt Ly") har han haft kontakt med sedan 1988 vilket blev starten på att detta arbete drogs igång. Robert är rådgivare och medarbetare i Polen och hjälper andra i liknande situation med sin vardag.

– Vilket är det största problemet i Polen idag för människor med funktionsnedsättning?

Arbete. Om man får ett jobb så får man endast en minimilön. Ta till exempel min hustru som också är synskadad och har ett jobb som massör och jobbar upp till 12 timmar om dagen och får i månadslön cirka 2500 kronor. En vanlig lön i Polen är cirka 4000-5000 kronor. Företagen får ersättning från staten

för att anställa människor med funktionsnedsättning men betalar sedan ut minimilöner.

– Hur är samhället anpassat till funktionshindrade?

Unga människor har en mer positiv inställning än de äldre. Men det finns många exempel på där det fungerar dåligt. Ledarhundar är t.ex. inte accepterade på många restauranger. Vissa banker accepterar inte att man kan ta ut pengar på banken för de accepterar bara en perfekt namnteckning som en synskadad oftast inte kan skriva. Du kan heller inte öppna ett bankkonto utan att ha med dig en ledsagare för bankpersonalen har inte lov att hjälpa dig.

Det finns olika hjälpmedel men de når ofta inte fram till dem som behöver de. Jag har nyligen fått tag i en Iphone och det är det bästa som hänt mig på länge, den underlättar verkligen mitt liv.

Med på seminariet var även Anna Tomaszewska som jobbar som rektor på en blindskola med drygt 200 elever i staden Lodz mitt i Polen. Hon berättade att det i Polen finns cirka 60000 registrerade synskadade varav 3000 är blinda. Ungefär 10 % av dem som är registrerade har ett jobb. Det finns även ett mörkertal då man tror att det kan finnas ytterligare cirka 20000-25000 synskadade som inte är registrerade. Det mesta stödet som ges till synskadade är i projektform, det finns ingen regelbunden stöttning eller ett system via myndigheter utan de måste hela tiden söka projektpeng-

ar. Det finns ett program som stöttar helt blinda som har ett jobb eller studerar men för den stora gruppen med synnedsättning finns det inget systematiskt stöd. Egenavgiften på hjälpmedel är hela 40 % på upp till cirka 35000 kronor och över det betalar man hela kostnaden själv. En dator med hjälpmedel kostar cirka 20000 kronor vilket gör att egenavgiften blir 8000 kr vilket är en omöjlighet för de flesta då många i bästa fall har en månadslön på 2-2500 kronor.

Anna avslutar med att tacka för det stöd de får och denna möjlighet att träffa oss i Norden för att lära sig mer om hur de kan arbeta vidare med sin situation i Polen.

Ronny Gilderskär

Boktips

Maria Selberg tipsar här om två böcker som finns hos MTM.

Thunder Dog av Michael Hingson. Michael Hingson, synskadad sedan födseln, var på sitt kontor på 78:e våningen i det norra tornet på World Trade Center den 11:e september 2001 när ett fruktansvärt oljud hördes. Han kunde känna lukten av flygbränsle och rök. Det kunde även hans ledarhund Roselle. Trots kaoset behöll ledarhunden sitt lugn och ledsagade sin husse nerför 1400 trappsteg ut mot räddningen. Här berättas historien om denna modiga, vältränade hund och hans blinde husse. Finns som Daisy (talbok med text) och som punktskrift.

Alla varelser ropar till dig av Anika Spalde och Tobias Herrström. Bönbok med djurvänliga böner för att "stärka och utrusta alla som har ett hjärta för djuren och alla som kämpar där ute mot djurförtrycket i vår värld". Djuren är förvånansvärt frånvarande i kyrkan idag, menar utgivarna, och oavsett var man står i frågor som köttätande, djurförsök och djurs värde så finns här böner som kan komma till användning. Finns på punktskrift.

Rapport från styrelsen

Styrelsen träffades för överläggningar den 13-14 september på Syskonbandets kansli. Vi fortsatte med vår översyn av organisationen. Vi fick besök av Tesfaye Deriba som redogjorde för situationen i Sebeta i Etiopien.

Det har inkommit två stycken testamenten ställda till Syskonbandet. Det ena där Syskonbandet får del av pengarna från försäljningen av en bostadsrätt från Gunilla Sääfs dödsbo. Det andra kommer från Gunnar Lorentzon. Styrelsen vill uttrycka sin tacksamhet över dessa gåvor som kommer att inverka mycket positivt på vår ansträngda ekonomi.

Förundran - Maria Gustin Bergström

Maria är en kristen musiker och sångare som har släppt tre egna skivor och turnerar runt om i Sverige med sin musik. Under en paus i repetitionerna på Hönökonferensen i somras fick jag en möjlighet

att prata med Maria om hennes musik och tro.

Hur kommer det sig att du är med och leder musiken här på Hönökonferens kvällsmöten?

– Jag fick frågan i höstas och det är jättekul att få vara med. Jag är ju en del av ett team. Det är Hanna Ekstedt, Jeanette Alfredsson och jag som har hand om musiken på kvällsmötena. Hanna har varit med i många år och så ville de kanske ha några nya ansikten. Det är första gången jag är med som medverkande. Jag har varit med som deltagare många gånger och det är nog min favoritkonferens av alla kristna konferenser, det är en mjuk och familjär stämning och jag trivs med konceptet och att det är så vackert här.

Vad är typiskt för Hönökonferensen tycker du?

– Det är ett så fint arrangemang, det är som ett maskineri där alla delar är viktiga och det har varit lätt att komma in i arbetsgemenskapen.

Förutom musiken så har du ett heltidsjobb också?

– Ja, jag är ingenjör och jobbar med innovation och nyutveckling av hygienprodukter.

Hur hinner du med både musiken och jobbet?

– Det brukar jag fundera på ibland, jag har ju småbarn och hus också och jag förstår inte själv riktigt hur det går ihop alla gånger. Men för mig är musiken ett uttryckssätt som alltid finns där så jag tror inte att jag kommer att ha för mycket

Maria Gustin Bergström. Foto: Ronny Gilderskär

att göra. Jag skriver ju mycket musik och det gör jag när som helst, jag fångar idéer hela tiden. Och sedan måste jag ta mig tid för att fokusera och slutföra det. Jag tittar inte mycket på tv, är inte ute mycket på Facebook, vi reser inte mycket men ibland finns det ändå inte så mycket tid till musiken som jag hade önskat.

En av dina sånger som talade till mig är "Släpp mig aldrig, Herre". När det i stunder har kört ihop sig och man närmar sig en gräns för att inte orka med kan det vara så man känner och ropar till Gud.

– Ja, att relationen inte är beroende av att jag krampaktigt håller mig kvar utan att Han håller när jag inte orkar, det är en stor vila.

Din senaste skiva som kom ut i år, "Förundran", vad är bakgrunden till

att den kom till?

– Jag hade skrivit kanske 15-20 sånger under en längre period och ur dessa kunde jag välja ut 12 stycken som jag under en mer intensiv period arbetat med. Många av sångerna har tillkommit under de senaste tre åren sedan jag släppte min förra skiva "Mellan trånga kanter och trådar av guld", men en del är äldre material som inte har passat in eller att jag fått en ny idé till en text.

Dina skivor spelas in "live"?

– Vi är i en studio med olika rum men allting görs i en tagning även med min sång. Det gör att det kan bli den här "leken" mellan instrumenten och att vi svarar på varandra. Sedan väljer vi den tagning som blev bäst men har ändå möjlighet att göra någon liten justering om något blivit fel. Så riktigt "live"

är det inte men det blir ändå den känslan.

Någonstans läste jag på nätet att du jämfördes med Helene Sjöholm, är det en artist som du tycker om? Ja, väldigt mycket! Hon är en förebild för mig i hennes uttryckssätt och hennes musik är ju mycket Björn och Benny och det är också en av mina inspirationskällor.

Kan du berätta något om din tro? – Jag är uppväxt i en kristen familj, min pappa har varit pastor och jobbat på Dagenhuset. Min första skiva handlar om en stor livskris jag hade då när jag gick från en prestationsinriktad tro till en relationsinriktad tro där jag duger att vara jag. Nu ser jag det som vete-kornet som lades i jorden och dog och så blev det ett nytt liv och det var då jag började skapa mina sånger. Så mina skivor har litet olika karaktärer och den senaste är nog den gladaste!

*Fotnot: Via Marias hemsida:
www.mariagustinbergstrom.se
finns det länkar till att provlyssna
och köpa hennes skivor.
Maria hälsar att om man hänvisar
till Syskonbandet så bjuder hon på
portot om man köper en CD!
Ronny Gilderskär*

Att övervinna våra hinder

Vid ett av seminarierna på Nordisk konferens fick vi ta del av Pastor Piotr Karas erfarenheter från det arbete i Polen han är engagerad i. Ämnet på seminariet (som hölls på engelska) var "Varför ska kyrkan bry sig särskilt om människor med funktionsnedsättning?"

Piotr är pastor i en pingstförsamling med cirka 200 medlemmar och han är ansvarig för ett nätverk som kallas "Mission new hope" som jobbar för att hjälpa hemlösa och människor med drog- och alkoholproblem. Han har också skrivit en doktorsavhandling om det sociala engagemanget bland evangeliskt kristna i Polen.

Han är själv synskadad på ena ögat och har erfarenhet av att växa upp i en familj med stora alkoholproblem. Här följer ett referat av det Piotr berättade.

– Vilka är de största hindren i en kyrka för att hjälpa folk med olika behov?

Jag har kommit fram till att det i huvudsak finns tre olika sorters hinder.

Information eller brist på information. I den kyrka jag växte upp med hade man ingen kunskap om hur man hjälper en familj med alkoholproblem. De frågade mig hur jag mådde när jag kom dit, men inget mer. Och jag förstår idag att de inte visste hur de skulle kunna hjälpa mig. Ett annat exempel är att jag, som knappt har någon syn alls på ena ögat, blev medbjuden på bio för att se en film i 3D. Jag fick ett

par glasögon och jag såg ingenting när jag satte på mig de! Och jag insåg att de saknade information om vad det innebär att vara synskadad på ett öga och att det var helt meningslöst att ta med mig på en 3D-film. Och jag tänker att det är ofta problemet i våra kyrkor, att vi saknar information, och därför tycker jag att det är så viktigt med sådana organisationer som KABB och Syskonbandet och jag är så glad för det arbete som Åsmund och Krystina nu startar i Polen för vi saknar den erfarenhet ni har.

Men det största problemet för att komma vidare med sådant här arbete i våra kyrkor är inte avsaknad utav information utan vår egen tro på vad vi kan åstadkomma. Anledningen till att jag har engagerat mig för människor med alkoholproblem är att de behöver Herren. Med Herrens hjälp kan vi överbrygga alla problem. Bibeln lär oss att vi är alla en kropp och vi behöver varandra, men hur ska vi kunna ta till oss det på djupet? Genom att leva ut evangeliet och hjälpa din medmänniska som har ett behov av hjälp.

Bibeln lär oss också att Gud är min Fader och han utgav sin son inte för att döma mig utan för att rädda mig. Jag kommer ihåg den första

gången jag bad och kallade Gud för min fader och jag började gråta för jag förstod litet grand av hans enorma kärlek för oss var och en. Och vi som kyrka måste förstå att alla människor behöver Guds kärlek, oavsett vilka problem man har i sitt liv, för problem har alla människor på olika sätt. Om vi inser vårt eget värde kan vi gå ut med evangeliet till våra medmänniskor och berätta att Jesus älskar dem och att de är värdefulla i hans ögon.

Det sista hindret jag ser är bristen på medkänsla. Om vår tilltro till oss själva och Guds kärlek får växa i oss så resulterar det i mer medkänsla till våra medmänniskor och en nöd för deras frälsning som gör att vi går till handling. När jag pratar om medkänsla så menar jag inte på ett sentimentalt sätt. Jag kan gråta framför TV:n eller när jag hör fantastisk musik men det hjälper inte när jag ska försöka hjälpa en medmänniska. Det behövs passion och medkänsla men utan sentimentalitet. För att kunna hjälpa någon annan måste du sätta dig in i dennes situation och bemöta den samma på det sätt du hade velat att Gud skulle ha hjälpt dig i samma situation.

Ronny Gilderskär

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet. Utkommer i punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida: www.syskonbandet.se/medlemstidning.
September 2013.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552